

«L'ermita sota l'aigua»: un relat artístic multidisciplinar per fer emergir i revaloritzar la creativitat ebrenca

L'exposició, que es pot visitar al Museu de Tortosa fins el 27 de febrer, reuneix una quinzena d'artistes

L'artista Mari Chordà i el comissari de 'L'ermita sota l'aigua', Jaume Vidal, visitant la mostra a la sala Antoni Garcia del Museu de Tortosa | ACN / J. Marsal

Un territori castigat en molts sentits, les **Terres de l'Ebre**, on abunden, submergides, les manifestacions de creativitat artística. Fer-les emergir i revaloritzar-les és l'objectiu que es proposa l'exposició '**L'ermita sota l'aigua**', on una **quinzena d'artistes plàstics i visuals** aporten, multidisciplinàriament, la seua mirada a partir de la pròpia experiència de distanciament, descobriment o retrobament amb el territori. Un espai de cruïlla i de trobada que es reivindica com a pol d'atracció i refugi creatiu, resilient davant l'abandonament o la crisi climàtica. Ideada sobre els eixos temàtics de **Tortosa** com a **Capital de la Cultura Catalana 2021**, la mostra es pot veure a la **sala Antoni Garcia del Museu de Tortosa** fins el 27 de febrer.

'L'ermita sota l'aigua' parteix de la proposta de construir un "**relat de ficció**" sobre la **mobilitat del talent en un territori que és cruïlla i l'acull**. Conceptes que cadascun dels artistes plasma

des del seu àmbit creatiu i des de la seua pròpia visió. És la idea que el comissari de la mostra, **Jaume Vidal**, va voler traslladar a **Alba G. Corral, Antònia Ripoll, FMG, Rainer G Schumacher, Sabala, Sergi Ramírez, Aura Roig, Ignasi Blanch, Joan Salvadó, Mari Chordà, Núria Arias, Cinta Sabaté, Jaume Rocamora i Pili Lanau**. L'artista tortosí **Leonardo Escoda** exerceix d'amfitrió de la mostra.

Es tracta d'una selecció de creadors i creadores que han triat les Terres de l'Ebre com a referent o refugi creatiu, des del mateix territori estant, però també a partir després de viure processos de deslocalització i relocalització, fruit de la mobilitat impulsada, en alguns casos forçada, per la recerca de l'exploració o l'adquisició de formació.

Les **visions que cadascun d'ells aporten d'este territori**, a partir d'orbes pictòriques, escultures, murals, entre d'altres formats, es despleguen en "moltes capes" diferents. A partir dels petits relats "íntims", cadascun d'ells s'endinsa en representacions del cos, la memòria, la natura, l'espai o les creences. No existeix un relat comú, alerta el comissari, però sí "petits relats on apareixen les Terres de l'Ebre i que en realitat són els propis nostres".

En este sentit, interpreta Vidal, predominen conceptes relacionats amb una **visió "apocalíptica" i de victimització del territori** davant les agressions externes. "És un territori castigat per les ventades, les inundacions, els embats de la natura i per l'acció la inacció humana", reflexiona. I això, apunta, ho han volgut plasmar els mateixos artistes. "Poden descobrir alguna cosa amagada de les Terres de l'Ebre que potser l'espectador mig no puga veure. Ermites sota l'aigua, valors culturals amagats sota la natura", subratlla.

Una visita guiada a l'exposició 'L'ermita sota l'aigua', a la sala Antoni Garcia del Museu de Tortosa Foto: ACN / J. Marsal

Les peces exposades a la sala Antoni Garcia no es presenten aïllades conceptualment. Vidal ha plantejat i pujat a la plataforma YouTube diverses peces documentals -accessibles també a través dels codis QR situats al costat de les mateixes obres- on els mateixos artistes expliquen el procés i el sentit subjacent darrere de les seues creacions. D'altra banda, la presència en la mostra dels formats més vinculats a les arts plàstiques no vol limitar, remarca el comissari, l'abast del "potencial" del teixit cultural del territori, amb referents en molts altres àmbits. "La mostra es guia molt per les expressions artístiques visuals però hi podria haver teatre, música o dansa", apunta.

Chordà homenatja la música ampostina

La reconeguda **artista ampostina Mari Chordà** és una de les participants en esta mostra coral. Aporta una escultura que vol retre homenatge a la cultura musical de la seua ciutat i a una de les entitats que la impulsen: la **Lira Ampostina**. Va aconseguir peces de fusta dels cavalls originals del local a través del net d'un dels banderers de la banda. Els ha convertit en una espècie de figura "que pot obrir l'espai o unir-lo", que mostra i anima a manipular als visitants de l'exposició. "Donava la sensació com d'una banda, una associació que no només compta amb els quatre que la formen sinó que es prolonga i s'estén pels carrers", abunda.

"Allò que més m'interessa -de l'exposició- és com de diferents que som els artistes que aquí hi participem i com es nota el fil que apunta el comissari. A mi això ja em val moltíssim, no m'he de preguntar res més al respecte", tanca l'artista.